

Koszalin, dnia 19 lipca 2023 r.

SKO.4170.657.2023

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 138 § 1 pkt.1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2023 r. , poz. 775 ze zm),
- art.80 ust.1, art. 77 ust.1 pkt.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm.) w związku z § 3 ust.1 pkt 50 lit.a oraz § 3 ust.1 pkt 51 lit. a i § 3 ust.1 pkt 63 lit.a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 71),
- art. 1 ust. 1 i ust.2, art. 2, art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 570),

po rozpatrzeniu odwołania od decyzji z dnia 12 stycznia 2023 r., znak ZNU.6220.9.2018.DŚ wydanej przez Burmistrza Złocieńca, mocą której orzeczono o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.”Kompleks zabudowy turystycznej na wyspie Sołtysiej”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, w składzie:

Przewodniczący - Agata Witkowska (sprawozdawca)

Członkowie - Joanna Lipińska
- Joanna Mojska

na posiedzeniu w dniu 19 lipca 2023 r. orzeka:

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 12 stycznia 2023 r. znak ZNU.6220.9.2018.DŚ wydaną przez Burmistrza Złocieńca orzeczono o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.”Kompleks zabudowy turystycznej na wyspie Sołtysiej”. Rozstrzygnięcie organu I instancji zostało wydane z uwzględnieniem m.in. wydanego w dniu 31 maja 2022 r. postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie o odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Postępowanie w niniejszej sprawie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 listopada 2018 r. złożonym w imieniu i na rzecz Spółki przez pełnomocnika .

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się inwestor składając w ustawowym terminie za pośrednictwem zawodowego pełnomocnika odwołanie od niniejszej decyzji oraz od postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie. W środku

odwoławczym wydanym rozstrzygnięciom zarzucono;

- naruszenie art. 80 ust.2 ustawy o oś przez przyjęcie, że planowane przedsięwzięcie jest niezgodne z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pomimo braku przesłanek do wywiedzenia takiego wniosku;
- naruszenie art. 7, art.77, art. 80 kpa poprzez brak wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności sprawy przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, który wydał postanowienie z dnia 31 maja 2022 r. na którym oparta jest decyzja przy braku poczynienia własnych ustaleń, co do wpływu planowanej inwestycji na środowisko i brak adekwatnego uzasadnienia faktycznego i prawnego wydanego postanowienia,
- naruszenie art.11 kpa w związku z art. 23 ust.1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, poprzez wydanie przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie postanowienia bez dostatecznego wyjaśnienia stronom zasadności przesłanek którymi kierował się organ przy załatwieniu sprawy, tj. jakim cechom terenu udzielił ochrony prawnej, wydając postanowienie o niezgodnieniu warunków realizacji przedsięwzięcia,
- naruszenie przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska art. 79 a kpa poprzez zaniechanie możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, które organ administracji publicznej był obowiązany do wskazania, które nie zostały na dzień informacji spełnione lub wykazane co skutkowało wydaniem błędnego postanowienia w sprawie, a w konsekwencji negatywnej dla skarżącego decyzji.

W następstwie powyższych zarzutów wniesiono o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 31 maja 2022 r. i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

W motywach uzasadnienia środka odwoławczego podano, iż wbrew ustaleniom zawartym w postanowieniu RDOŚ przedłożone uzupełnienia do raportu zawierają odniesienie się do zakresu prac jak również powierzchni zagospodarowania działki nr 26/2 w raporcie (str. 9, 12, 34, 38, 43, fot.9 i 10 str.133) oraz uzupełnieniu nr 2 do raportu. Ponadto odniesiono się do podnoszonej przez RDOŚ kwestii braku spójności załączonego do raportu planu zagospodarowania terenu z koncepcją zagospodarowania wyspy zawartą w uzupełnieniu do raportu. Kolejno odniesiono się do postulowanej przez RDOŚ niezgodności przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a także wskazano, iż w ramach realizacji przedsięwzięcia nie jest planowana budowa czy przebudowa pomostów, a jedynie modernizacja i ich zacumowanie. Następnie ustosunkowano się do zapisów postanowienia w zakresie braku ustaleń raportu w zakresie wpływu projektowanej inwestycji na tarliska i miejsca wzrostu młodocianych ryb oraz kwestii nie uwzględnienia dokładnego terminu realizacji przedsięwzięcia pozwalającego określić możliwość zakłócenia rozrodu ichtiofauny występującej w jeziorze Lubie, brak bowiem tej informacji jak podał RDOŚ uniemożliwi stwierdzenie czy realizacja projektowanego przedsięwzięcia nie będzie sprzeczna z powyższym zakazem ustanowionym w obszarze chronionego krajobrazu. Odwołujący w niniejszym zakresie podał, iż realizacja przedsięwzięcia nie będzie wiązała się z prowadzeniem jakimkolwiek prac budowlanych w granicach jeziora Lubie, zaś przeprawa promowa istnieje od wielu lat, co nie może stanowić zagrożenia w wyniku budowy. W konsekwencji powyższego, jak podaje pełnomocnik inwestora z uwagi na fakt, iż siedlisko 3140- twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki

wodne z podwodnymi łakami ramiennic dzieli znaczna odległość od planowanej na wyspie inwestycji istnieje brak możliwości oddziaływania projektowanego przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 pn "Jezioro Lubie i Dolina Drawy". Odnosnie do ustaleń inwentaryzacji przyrodniczej podano, że wyniki jej nie potwierdzają, że na terenie wyspy znajduje się siedlisko 91EO.

Zarzuty formułowane w kontekście postanowienia RDOŚ są w zasadniczej mierze analogiczne w odniesieniu do decyzji, bowiem ustalenia decyzji jak podaje strona w zasadniczej części opierają się na treści uzgodnienia z tym zastrzeżeniem, iż organ I instancji- Burmistrz Złocienica nie stwierdził, iż na obecnym etapie należy przyjąć jednoznacznie i kategorycznie, iż zamierzenie inwestycyjne jest niezgodne z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie po wnikliwym zapoznaniu się z przedmiotem sprawy ustaliło i zważyło co następuje:

odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie bowiem przedmiotowa decyzja została wydana zgodnie z przepisami prawa w oparciu o prawidłowe ustalenia zawarte w postanowieniu RDOŚ znak WST-K.4221.44.2020.MCD.11 z dnia 31 maja 2022 r.

Na wstępie należy przywołać sekwencję zdarzeń mających wpływ na rozpatrzenie niniejszej sprawy.

Przedmiotowy wniosek inicjujący postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 22 listopada 2018 r. określał miejsce inwestycji: działka nr 507/1 oraz część działek nr 26/2 i nr 506/1 obręb 0055 Lubieszewo miejscowość Błędno, gmina Złocieniec. Na podstawie zgromadzonych w toku postępowania administracyjnego dokumentów ustalono, że w założeniu inwestorskim planowane zamierzenie swym zakresem obejmować ma uzupełnienie zabudowy, zmianę zagospodarowania, uporządkowania terenu i wyznaczenie oraz uzbrojenie terenów rekreacyjno – sportowych, zgodnie z obowiązującą funkcją i przeznaczeniem terenu a w szczególności :

- a) budowę do 20 budynków letniskowych jednokondygnacyjnych typu holenderskiego o powierzchni do 45 m², wykonanej w technologii tradycyjnej lub modułowej o konstrukcji szkieletowej drewnianej, wykończonej elewacją drewnianą, krytych dachami dwu lub wielospadowymi wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, w tym z miejscami parkingowymi o powierzchni do 10 m² dla każdego domku, przeznaczonych pod czasowy najem dla indywidualnych osób w ramach prowadzonej działalności turystycznej;
- b) budowę obiektu pensjonatowo - hotelowego o wysokości do dwóch kondygnacji z poddaszem użytkowym, wykonanego w technologii tradycyjnej na szkielecie drewnianym, wykończonej elewacją drewnianą, z dachami dwu lub wielospadowymi o powierzchni do 500 m², wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, w tym parkingiem przeznaczonym do jednoczesnego parkowania do 20 pojazdów mechanicznych,

- c) wniesienie jednokondygnacyjnego obiektu budowlanego pełniącego funkcję zaplecza socjalnego na potrzeby pola kempingowego, wykonanego w technologii tradycyjnej na szkielecie drewnianym, wykończonej elewacją drewnianą, o powierzchni zabudowy do 300 m², z poddaszem użytkowym krytego dachem dwu lub wielospadowym, wraz z wykonaniem pełnego uzbrojenia w sieć wodociągową i kanalizację sanitarną poprzez rozbudowę istniejącej sieci, a także rozbudowę istniejącego przyłącza energetycznego,
- d) organizację pola kempingowego poprzez rozbudowę przyłącza energetycznego z indywidualnymi skrzynkami przyłączy energetycznych oraz ustawienie obiektów małej architektury (ławy, stoły z zadaszeniem, wyznaczeniem miejsc na paleniska),
- e) wykonanie i urządzenie terenów rekreacyjno – sportowych, a wśród nich obiektów sportowych, placu zabaw dla dzieci wraz z obiektami towarzyszącymi i urządzeniami rekreacyjnymi plaży i ogólnie dostępnego miejsca kąpielowego wraz z towarzyszącymi obiektami małej architektury,
- f) rozbudowę istniejącego budynku restauracji do całkowitej powierzchni zabudowy do 550 m² wraz z budową parkingu wyposażonego maksymalnie w 25 miejsc parkingowych w celu zapewnienia dostępu do infrastruktury socjalnej dla terenów rekreacyjno – sportowych oraz podstawowej funkcji usług gastronomicznych;
- g) urządzenie infrastruktury turystycznej poprzez budowę i realizację trzech pomostów pływających o łącznej długości 500 mb, z możliwością jednoczesnego przycumowania do 50 jednostek pływających, legalizację istniejącej przeprawy promowej sezonowej obsługiwanej przez prom typu SAN o napędzie elektrycznym o całkowitej nośności 10 ton, a także zapewnienie dostępu do stałego lądu istniejącą drogą gruntową. Ponadto w celu zapewnienia dojazdu do poszczególnych obiektów budowlanych na wyspie oraz istniejącej przeprawy promowej i połączenia z lądem stałym, miałyby zostać zrealizowana droga wewnętrzna o szerokości 5,5 m i całkowitej powierzchni do 6000 m² wykonana z drobnego materiału mineralnego na podbudowie z piasku.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zgodnie z § 3 ust.1 pkt 50 lit. a oraz § 3 ust.1 pkt 51 lit. a i § 3 ust.1 pkt 63 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 71), zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Rozporządzenie powyżej wskazane obowiązywało na dzień złożenia wniosku. Kolejno należy przywołać niniejsze regulacje § 3 rozporządzenia:

„50) ośrodki wypoczynkowe lub hotele, zlokalizowane poza terenami mieszkaniowymi, terenami przemysłowymi, innymi terenami zabudowanymi i zurbanizowanymi terenami niezabudowanymi, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 2015 r. poz. 542 i 2109), wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

- a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy”,

„51) stałe pola kempingowe lub karawaningowe:

- a) na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody”,

„63) przystanie śródlądowe:

- a) dla nie mniej niż 10 statków, w tym statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji, o których mowa w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej”.

Należy w tym miejscu wskazać, iż kwalifikacja przedsięwzięcia została dokonana na podstawie dotychczas obowiązującego rozporządzenia z 9 listopada 2010 r., od dnia 11 października 2019 r. obowiązuje bowiem nowe rozporządzenie z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), w myśl którego zgodnie z § 4 do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczęto i nie zakończono przynajmniej jednego z postępowań w sprawie decyzji, zgłoszeń lub uchwał, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1-1b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Dygresja niniejsza zdaje się zasadna z uwagi na zamienne posługiwanie się na kartach decyzji określeniem przedsięwzięć właściwych dla rozporządzenia z 9 listopada 2010 r. i jednocześnie przywołaniem dziennika ustaw, w którym opublikowano rozporządzenie z dnia 10 września 2019 r., błąd ten wynika z błędnych zapisów raportu oddziaływania na środowisko zawartych na karcie 8 raportu i karcie 378 akt organu I instancji. Raport także zawiera błąd literowy dotyczący kwalifikacji przedsięwzięcia bowiem zamiast podania § 3 ust. 1 pkt 63 podano pkt 65 (raport oddziaływania na środowisko karta 8).

Postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2019 r., znak ZNU.6220.9.2018.DŚ Burmistrz Złocieńca stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz określił zakres raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, postanowienie to zostało poprzedzone opiniami przekazanymi przez organy opiniodawcze: Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie – pismo z dnia 8 lutego 2019 r. WST-K.4220.12.2019.MK.2, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Drawsku Pomorskim- opinia z dnia 28 stycznia 2019 r. PSSE.NZNS-467-3-1/19 oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Bydgoszczy - opinia z dnia 21 marca 2019 r. znak BD.RZŚ.435.24.2019.KC.MM. Postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2019 r., znak ZNU.6220.9.2018.DŚ zawieszono postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu na środowisko. W związku z wpływem do urzędu raportu oddziaływania na środowisko Burmistrz Złocieńca w dniu 2 grudnia 2020 r. podjął zawieszony postępowanie i wystąpił, działając na podstawie art.77 ust.1 pkt 1, art.77 ust.1 pkt 4 oraz art.77 ust.1 pkt 2 ustawy o oś do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Państwowego Gospodarstwa Wody Polskie Zarząd Zlewni w Pile o uzgodnienie oraz do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Drawsku Pomorskim o opinię.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Drawsku Pomorskim pismem znak N.ZNS.9022.2.3.4.2020.KR z dnia 4 stycznia 2021 r. odnosząc się do uprzednio wydanej opinii organu o braku potrzeby oddziaływania na środowisko z dnia 28 stycznia 2019 r.

potwierdził działając na podstawie art. 77 ust.1 pkt 2 ustawy ooś brak potrzeby wydania opinii w sprawie realizacji ww. przedsięwzięcia. Państwowe Gospodarstwo Wody Polskie Zarząd Zlewni w Pile pismem z dnia 7 stycznia 2021 r., znak BD.ZZŚ.2.4360.26.2020.KC odnosząc się do uprzednio wydanej opinii własnej o braku konieczności sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko, działając na podstawie art.77 ust.1 pkt 4 ustawy ooś uznało, iż dla przedmiotowej inwestycji nie jest wymagane uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska po merytorycznym przeanalizowaniu dokumentów przedłożonych w sprawie, stwierdził, że przedmiotowe postępowanie wymaga złożenia uzupełnień, zatem działając na podstawie art. 50 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego wystosował wezwania:

1. z dnia 7 stycznia 2021 r. pismo znak WST-K.4221.44.2020.MK zobowiązujące inwestora do uzupełnienia raportu oddziaływania na środowisko w terminie 30 dni od otrzymania wezwania;
2. z dnia 22 lutego 2021 r. pismo znak WST-K.4221.44.2020.MK.2 stanowiące ponowne wezwanie do ustosunkowania do wezwania z dnia 7 stycznia 2021 r. w terminie 21 dni od otrzymania korespondencji.

Pismem z dnia 14 czerwca 2021 r. Burmistrz Złocieńca zwrócił się do RDOŚ Wydział Terenowy w Koszalinie o wydłużenie terminu na wniesienie dokumentów przez inwestora do 30 sierpnia 2021 r. bowiem pomimo wystosowywanych dotychczas wezwań o uzupełnienie raportu i złożenie wyjaśnień inwestor nie złożył wymaganych dokumentów, zaś w przypadku niedotrzymania wyżej wymienionego terminu o rozpatrzenie sprawy na podstawie dotychczas uzyskanych dokumentów. RDOŚ w odpowiedzi na powyższą korespondencję wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy na 30 września 2021 r. Pismem z dnia 30 sierpnia 2021 r. zostały przełożone uzupełnienia i wyjaśnienia do raportu oddziaływania na środowisko (vide akta organu I instancji karty 431-553). Następnie RDOŚ pismem z dnia 26 listopada 2021 r., znak WST-K.4221.44.2020.MCD.7 wezwał inwestora w terminie 60 dni od otrzymania niniejszej korespondencji do uzupełnienia raportu, bowiem dokonane uzupełnienie w dalszym ciągu uniemożliwia dokonanie oceny oddziaływania na środowisko. Pismem z dnia 17 lutego 2022 r. inwestor przedłożył uzupełnienia i wyjaśnienia do raportu (vide akta organu I instancji karty 653-688).

Na wstępie zasadnym staje się przywołanie przepisów materialnoprawnych normujących przedmiot niniejszego postępowania. Zaskarżona decyzja została wydana na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80 ust.1 pkt 1, w związku z art. 77 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm.), zwanej dalej ustawą „ooś” w związku z § 3 ust.1 pkt 50 lit.a oraz § 3 ust.1 pkt 51 lit. a i § 3 ust.1 pkt 63 lit.a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r. , poz. 71 ze zm.).

Na podstawie art. 71 ustawy ooś decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć: mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 71), obowiązującym w czasie składania wniosku, w sprawie przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko planowane w rozpatrywanej sprawie przedsięwzięcie zostało zaliczone do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięć na środowisko może być wymagany. Obszar inwestycyjny położony jest także w granicach obszaru Natura 2000 pn. "Jezioro Lubie i Dolina Drawy" (kod PLH320023), wyznaczonego rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Jezioro Lubie i Dolina Drawy (PLH320023) (Dz. U. z 2021 r., poz. 1315). W myśl z ww rozporządzeniem obszar ustanowiono w celu trwałej ochrony siedlisk przyrodniczych, populacji zagrożonych wyginięciem gatunków roślin, populacji zagrożonych wyginięciem gatunków zwierząt innych niż ptaki lub odtworzenia właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych lub właściwego stanu ochrony gatunków. Przedmiotem ochrony tego obszaru jest 16 typów siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej, 13 gatunków zwierząt i 2 gatunki flory z załącznika nr II Dyrektywy Siedliskowej. Dla ww obszaru Natura 2000 obowiązuje zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 29 czerwca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Jezioro Lubie i Dolina Drawy kod PLH320023 (Dz.Urz.Woj. Zach. z 2014 r., poz. 1928), zmienione zarządzeniem z dnia 12 grudnia 2019 r. (Dz.Urz.Woj.Zach. z 2019 r., poz. 6647). Z załącznika graficznego opracowanego na potrzeby utworzenia planu zadań ochronnych dla ww obszaru Natura 2000 wynika, że jezioro Lubie, w obrębie którego projektowane są pomosty i przeprawa promowa oraz otaczające wyspę Sołtysią (teren inwestycyjny) stanowi siedlisko o kodzie 3140-twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki wodne z podwodnymi łakami ramienic. W oparciu o wyżej wymieniony plan ochronny stwierdzono, że do istniejących i potencjalnych zagrożeń dla środowiska przyrodniczego o kodzie 3140 zaliczono m.in. wydeptywanie i nadmierne użytkowanie, wędkarstwo, zmniejszenie lub utratę określonych cech siedliska, eutrofizację, rybołówstwo i zbieranie zasobów wodnych, infrastrukturę sportową i rekreacyjną, sporty i różne formy czynnego wypoczynku, rekreacji uprawiane w plenerze. Dodatkowo z mapy sporządzonej na potrzeby opracowania planu zadań ochronny dla ww obszaru Natura 2000 wynika, że na części działki nr 26/3 i jej otoczeniu a także na działce nr nr 507/1 wokół wyspy znajduje się siedlisko o kodzie 91EO-łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe. W ww dokumencie do potencjalnych zagrożeń dla siedliska przyrodniczego o kodzie 91EO zaliczono m.in. obce gatunki inwazyjne, gospodarkę leśną i plantacyjną oraz użytkowanie lasów i plantacji, spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych. Celem działań ochronnych dla ww siedliska jest umożliwienie naturalnych procesów rozwojowych, a także wyłączenie z pozyskania drewna i zachowanie ciągłości pasm łęgów nadjeziornych. Projektowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest również w granicach obszaru objętego europejską siecią Natura 2000 pn. „Ostoja Drawska” (kod PLB320019) wyznaczonego rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2011 r. nr 25, poz. 133 z póź. zm.) Wyżej wymienioną ostoję ptasią wyznaczono w celu ochrony populacji dziko występujących 39 gatunków ptaków, utrzymania i zagospodarowania ich naturalnych siedlisk zgodnie z wymogami ekologicznymi oraz przywracania zniszczonych biotopów i tworzenia

biotopów. Działki inwestycyjne położone są w obszarze chronionego krajobrazu pn. "Pojezierze Drawskie", powołanego w celu ochrony krajobrazu i naturalnych walorów środowiska przyrodniczego. Zgodnie z zapisem zawartym w § 2 ust.1 pkt 2 uchwały nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2019 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz.Urz. Woj. Zach. z 2021 r. poz. 2091) na obszarze przedmiotowego obszaru chronionego krajobrazu obowiązuje m.in. zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu ustawy o oś. Zastosowanie odstępstwa możliwe jest jedynie po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, które wykaże brak znaczącego negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu tego obszaru. Realizacja wszelkich inwestycji ingerujących w ekosystemy wodne związana jest z oddziaływaniem na zasiedlające je zespoły organizmów żywych oraz porastająca ją faunę. Jednym z zakazów wprowadzonych powyższą uchwałą - § 2 ust.1 pkt 1 uchwały jest zakaz zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką.

Zgodnie z art. 80 ustawy o oś wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w sytuacji przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, co ma miejsce w analizowanej sprawie jest następstwem wzięcia pod uwagę: wyników uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1; ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; wyników postępowania z udziałem społeczeństwa; wyników postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Ustawa normuje kwestię uzasadniania decyzji w art. 85 ustawy „o oś”. Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać 1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

– ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,

– uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,

– wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

W tym miejscu należy zauważyć, iż akta administracyjne przekazane do Kolegium nie obrazują zagwarantowania udziału społeczeństwa w postępowaniu w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, podczas, gdy art. 33 o oś, kreśli powyższy obowiązek w postępowaniach w sprawie decyzji środowiskowych w których przeprowadzana jest ocena oddziaływania na środowisko. Bezsprzecznie zatem zostały naruszone przez organ I instancji - Burmistrza Złocieńca niniejsze przepisy proceduralne, jednakże uchybienie w tym zakresie przepisom nie skutkuje koniecznością wyeliminowania niniejszej decyzji z

obrotu prawnego. Jak trafnie wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 29 września 2016 r. sygn. akt II SA/Sz 493/16, którego tezę skład orzekający Kolegium podziela w całej rozciągłości ustawa z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie zawiera normy prawnej, która wskazywałaby, iż naruszenie zasad dotyczących udziału społeczeństwa w postępowaniu winno skutkować bezwzględną eliminacją z obrotu prawnego wydanych rozstrzygnięć. Oznacza to, iż ewentualne naruszenie zasad postępowania musi podlegać ocenie, pod kątem ustalenia, czy owe naruszenia mogły mieć istotny wpływ na wynik sprawy. W ocenie Kolegium naruszenie powyższych przepisów przez organ I instancji, w realiach niniejszej sprawy nie ma wpływu na wynik sprawy, bowiem przedmiotowa decyzja jest zgodna z przepisami prawa, inaczej rzecz ujmując udział społeczeństwa w niniejszym postępowaniu nie zmieniłby rozstrzygnięcia organu II instancji, bowiem to zostało podjęte z uwzględnieniem wszechstronnej analizy sprawy z uwzględnieniem trafnego postanowienia RDOŚ z dnia 31 stycznia 2022 r. Godzi się zauważyć, iż w literaturze przedmiotu i orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, iż w świetle przepisów art. 33-38 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nawet sprzeciw społeczności lokalnej nie stanowi w żadnym przypadku normatywnej podstawy do odmowy wydania decyzji środowiskowej. Natomiast organ wydający decyzję środowiskową ma oczywiście obowiązek zapewnić udział społeczności lokalnej w tym postępowaniu administracyjnym, która może składać uwagi i wnioski, a w jaki sposób zostały one wzięte pod uwagę właściwy organ musi wyjaśnić w uzasadnieniu decyzji środowiskowej. Oznacza to, że brak jest normatywnej podstawy do badania przez właściwy organ na podstawie opinii biegłego, czy tego rodzaju obawy społeczności lokalnej mają uzasadnione podstawy. Stanowisko społeczeństwa organ ocenia na podstawie zgłoszonych uwag i wniosków oraz ustaleń raportu o oddziaływaniu tego przedsięwzięcia na środowisko i ewentualnie proponuje inwestorowi inny wariant realizacji tego przedsięwzięcia (vide wyrok NSA sygn. akt II OSK 608/15 z dnia 20 lipca 2016 r.). Tym samym kwestia braku informowania społeczeństwa mogłaby mieć wpływ na wynik sprawy, gdyby organ ten wydał pozytywną dla inwestora decyzję pomijając przy tym odniesienie się do wniosków społeczeństwa, których uwzględnienie mogłoby wpłynąć na wybranie innego wariantu realizacji inwestycji. Podsumowując skoro organ I instancji odmówił wydania decyzji środowiskowej, pozbawienie społeczeństwa udziału w postępowaniu w żadnym stopniu nie mogło wpłynąć na odrębny bieg postępowania (vide wyroki II OSK 2003/13 z dnia 8 października 2013 r. oraz wyrok II SA/Po 823/12 z dnia 4 września 2013 r.).

W orzecznictwie sądownoadministracyjnym przyjmuje się, że istotą decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest określenie wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz w przypadku jego dopuszczalności - wymagań, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych. Rolą postępowania środowiskowego jest więc analiza dopuszczalności konkretnego planowanego dopiero przedsięwzięcia, jego oddziaływania na środowisko, ludzi, krajobraz, nie zaś wydanie generalnej zgody na wykonanie przedsięwzięcia. W rezultacie postępowanie to sprowadza się do ustalenia, czy inwestycja w kształcie opisanym przez inwestora we wniosku zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania i parametry w

zakresie ochrony środowiska (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 12 kwietnia 2011 r. sygn. akt II SA/Po 828/10 czy wyroki NSA z dnia 22 kwietnia 2010 r. sygn. akt II OSK 696/09, z dnia 30 czerwca 2010 r. sygn. akt II OSK 988/09, dostępne w Internecie w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych). W ramach tego postępowania przeprowadza się, ocenę oddziaływania przedsięwzięcia, która ma przede wszystkim na celu zweryfikowanie, czy przedsięwzięcie nie będzie powodować negatywnego oddziaływania na środowisko.

Innymi słowy rzecz ujmując, ocena oddziaływania na środowisko to szczególnie procedura mająca na celu ocenę skutków realizacji danego przedsięwzięcia na środowisko i jego elementy, decydująca o możliwości realizacji przedsięwzięcia. Stąd też obowiązkiem organu jest ustalenie, czy planowane przedsięwzięcie nie wiąże się z nadmiernym zagrożeniem dla środowiska, czy podjęte zostały niezbędne kroki w celu zminimalizowania szkodliwego wpływu przedsięwzięcia na środowisko i czy nie zachodzą określone prawem przesłanki uniemożliwiające podjęcie określonej działalności na terenie objętym zamierzeniem inwestycyjnym.

Zaakcentować także należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest decyzją uznaniową - co oznacza, że organ właściwy do wydania tej decyzji jest zobligowany wydać tę decyzję, o ile inwestor spełni wymagania określone przepisami ustawy ooś. Przesłanki wydania decyzji negatywnej, tj. decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia, muszą wynikać z konkretnie wskazanych uregulowań prawnych i ustaleń faktycznych.

Przy czym odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może nastąpić w przypadku wystąpienia sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego, odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający, czy też sprzeczności z innymi przepisami prawa (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 26 kwietnia 2022 r. sygn. akt IV SA/Wa 372/22, wyrok WSA w Poznaniu z dnia 14 marca 2013 r. sygn. akt IV SA/Po 11/13 czy wyrok WSA w Łodzi z dnia 18 listopada 2011 r. sygn. akt II SA/Łd 439/11, dostępne j.w.).

W orzecznictwie przyjmuje się, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter *sui generis* "rozstrzygnięcia wstępnego" względem ewentualnego przyszłego zezwolenia na realizację konkretnego przedsięwzięcia i pełni ona względem niego w istocie funkcję prejudycjalną. Skutki prawne decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla dalszego procesu inwestycyjnego określone są w art. 86 ustawy ooś, zgodnie z którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 (por. wyrok WSA w Kielcach, sygn. akt II SA/Ke 982/19 i tam wyroki NSA: z dnia 16 września 2008 r., sygn. II OSK 821/08; z dnia 10 marca 2017 r., sygn. II OSK 1725/15, dostępne j.w.).

Odnosząc się do zarzutów odwołania sprowadzających się do tezy, iż zarówno organ uzgadniający jak i gospodarz postępowania - Burmistrz Złocieńca uznali niezgodność zamierzenia inwestycyjnego z ustaleniami zawartymi w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przyjętego uchwałą Nr V/27/2015 Rady Miejskiej w Złocieńcu z dnia 29 stycznia 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu

zagospodarowania przestrzennego Gminy Złocieniec-„Lubieszewo”(Dz.Urz. Woj. Zach. z dnia 24 marca 2015 r. poz. 981), zarzutów tych nie można podzielić i zaakceptować. Analogicznie nie można podzielić zarzutów, iż Burmistrz Złocienca kontestował uzgodnienie RDOŚ w zakresie niezgodności z zapisami mpzp dotyczącymi lokalizacji kąpielisk, pomostów oraz urządzeń obsługi plaży i ect. W tym miejscu należy zaakcentować, iż kontestowana decyzja negatywna dla inwestora została wydana z uwagi na analizę treści uzgodnienia RDOŚ dotyczącą oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, zwłaszcza siedliska przyrodnicze i ichtiofaunę. Jak wskazał organ uzgadniający brak jest skutecznych sposobów zapobiegawczych i minimalizujących potencjalne negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia we wskazanym zakresie, które pozwoliłoby zdefiniować warunki realizacji oraz eksploatacji przedsięwzięcia, zapewniające ochronę środowiska. Tym samym nie jest podstawą odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach niezgodność zamierzenia inwestycyjnego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Niezgodność taka w myśl art. 80 ust.2 ustawy ooś. powodowałaby brak konieczności procedowania co do meritum podczas, gdy w realiach rozpatrywanej sprawy organ przeprowadził postępowanie merytoryczne i odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań z uwagi na okoliczność odmienną niż niezgodność zamierzenia inwestycyjnego z ustaleniami mpzp (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 kwietnia 2023 r. sygn. akt III OSK 2045/21, wyrok III OSK 2111/21 z dnia 9 maja 2023 r.). Należy także zauważyć, iż organ uzgadniający jako organ wyspecjalizowany w zakresie ochrony środowiska weryfikuje zamierzenie inwestycyjne z uwzględnieniem właściwego sobie zakresu merytorycznego i wiedzy specjalistycznej, zaś gospodarz postępowania w realiach niniejszej sprawy - Burmistrz Złocienca rozpoznaje sprawę w jej całokształcie i ponosi odpowiedzialność za wynik sprawy, więc nawet odmienna ocena pewnych zagadnień przez organ I instancji i organ uzgadniający nie powoduje de facto, jakby chciał to oceniać odwołujący, iż organ ten kontestuje postanowienie uzgadniające. Przeciwnie odrębna ocena powyższych okoliczności potwierdza, iż Burmistrz Złocienca przeanalizował sprawę i dokonał własnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego. Godzi się także podkreślić, iż stanowisko organu uzgodnieniowego jest także konsekwencją braku szczegółowych informacji dotyczących m.in. zakresu prac na działce nr 26/2 mimo wystosowanych wezwań, a także m.in. braku oceny wpływu zamierzenia inwestycyjnego na ichtiofaunę, czy też wpływu zamierzenia na wody zbiornika Lubie, tj. działkę nr 506/1. Wbrew twierdzeniom odwołującej strony zakres wezwań konstruowanych przez RDOŚ miał uzasadnienie w kontekście zapisów postanowienia określającego zakres oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Za trafnością takiej konstatacji przemawia zapis postanowienia Burmistrza Złocienca z dnia 17 kwietnia 2019 r. ZNU.6220.9.2018.DŚ.

Warto przywołać w tym miejscu przykładowe zapisy tego dokumentu pkt 2 lit b nakłada obowiązek określenia ryzyka możliwego bezpośredniego zniszczenia lub uszczuplenia, w związku z realizacją projektowanej inwestycji, przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000 pn. „Ostoja Drawska” (kod PLB320019) oraz „Jeziora Lubie i Dolina Drawy”(kod PLH320023), znajdujących się w zasięgu oddziaływani przedmiotowej inwestycji, pkt 2 lit. c opisanie przewidywanych działań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą przewidywanych negatywnych oddziaływań

planowanej inwestycji na środowisko, w szczególności na cele i przedmioty ochrony obszarów Natura 2000 pn. „Ostoja Drawska”(kod PLB320019) oraz „Jezioro Lubie i Dolina Drawy”(kodPLH320023), dostosowanych do poszczególnych grup systematycznych wraz z oceną ich skuteczności oraz informacji, w jaki sposób środki łagodzące będą ewentualnie monitorowane oraz jak zostanie skorygowana ich ewentualna nieskuteczność, pkt 2 lit. d) przedstawienia oceny wpływu projektowanego przedsięwzięcia na obszar chronionego krajobrazu pn. „Pojezierze Drawskie”, z uwzględnieniem zakazów obowiązujących dla tej formy ochrony przyrody, pkt. 2 lit. e) dokonanie oceny wpływu inwestycji na pozostałe elementy środowiska przyrodniczego, w tym analizy wpływu projektowanego przedsięwzięcia na bioróżnorodność rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności gatunków chronionych, rzadkich lub ginących oraz ich siedliska, w tym utratę, fragmentaryzację lub izolację siedlisk oraz zaburzenia funkcji przez nie pełnionych, a także ekosystemu- ich kondycję, stabilność, odporność na zaburzenia, fragmentację i funkcje pełnione w środowisku, pkt 2 g) opis krajobrazu, w którym zostanie zlokalizowane przedsięwzięcie, wraz z oceną wpływu przedmiotowej inwestycji na krajobraz, z uwzględnieniem oddziaływań skumulowanych z innymi inwestycjami projektowanymi w sąsiedztwie przy czym należy przedstawić wizualizację fotograficzną projektowanej inwestycji wkomponowaną w panoramy krajobrazowe z dostępnych punktów i ciągów.

Podając się procedowania w trybie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie sposób kwestii tej przeanalizować, bez wyjaśnienia definicji środowiska, ustawa o ooś w art. 3 ust.1 pkt 15 w tej materii odsyła do zastosowania wprost definicji zawartej w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony Środowiska (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 ze zm.) w myśl, której przez środowisko rozumie się przez to ogół elementów przyrodniczych, w tym także przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnię ziemi, kopaliny, wody, powietrze, krajobraz, klimat oraz pozostałe elementy różnorodności biologicznej, a także wzajemne oddziaływania pomiędzy tymi elementami.

Nie sposób także analizowanej sprawy rozpatrzeć bez wyjaśnienia terminu przedsięwzięcie, zwłaszcza, iż opatrzone rozumienia powyższego implikuje formułowanie chybionych, w ocenie Kolegium zarzutów sprowadzających się jedynie do wskazywania, iż ingerencję w środowisko w związku z planowanym zamierzeniem należy rozumieć jedynie w kontekście procesu budowlanego (jak inwestor wskazał w uzupełnieniu nr 2 do raportu w związku z wezwaniem RDOŚ- vide akta organu I instancji karta 688), podczas, gdy przeciwnie proces inwestycyjny należy rozumieć w kontekście definicji przedsięwzięcia.

Przedsięwzięcie w myśl art. 3 ust.1 pkt 13 ustawy ooś należy rozumieć jako zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopaliny; przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty.

W konsekwencji powyższego całkowicie niezasadnym stają się twierdzenia strony odwołującej sprowadzające się jedynie do ustalenia wpływu na środowisko przedsięwzięcia rozumianego jedynie jako zamierzenie budowlane na działce nr 507/1 stanowiącej wyspę z

pominięciu przedsięwzięć realizowanych na działkach nr 26/2 i nr 506/1. Błędne rozumienie tego kluczowego zagadnienia przez inwestora sprowadza się do kontestowania trafnych wskazań zawartych w wezwaniach RDOŚ oraz prawidłowych ustaleń dotyczących odmowy uzgodnienia przedsięwzięcia przez ten organ a finalnie wydania odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia. Nie można podzielić twierdzenia strony, iż w postanowieniu nakładającym obowiązek sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko nie uwzględniono konieczności ustaleń w zakresie wpływu zamierzenia na ichtiofaunę, skoro w postanowieniu nałożono obowiązek wpływu przedsięwzięcia na florę i faunę to obowiązek ten także winien być rozumiany z uwzględnieniem wpływu zamierzenia inwestycyjnego na ichtiofaunę, zwłaszcza, iż zamierzenie inwestycyjne zlokalizowane jest na obszarze chronionego krajobrazu pn. "Pojezierze Drawskie", zaś uchwała ta w § 2 ust.1 pkt 1 określa m.in. zakaz zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką (vide pkt 2 lit.d postanowienia Burmistrza Złocieńca mocą, którego ustalono obowiązek oceny oddziaływania na środowisko). Zatem skoro inwestor mimo wezwań organu nie uzupełnił raportu w tym zakresie to winien liczyć się z konsekwencjami takiego postępowania, organ nie ma obowiązku poszukiwania dowodów korzystnych dla strony w sytuacji, gdy z zebrany materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie (vide wyrok NSA z dnia 29 września 2020 r. sygn. akt II OSK 1452/20). W orzecznictwie sądowym podnosi się, iż postępowanie dowodowe nie jest celem samym w sobie, a przyjęta w postępowaniu administracyjnym zasada zupełności materiału dowodowego nie oznacza, że należy prowadzić postępowanie dowodowe nawet wówczas, gdy całokształt okoliczności ujawnionych w sprawie wystarcza do podjęcia rozstrzygnięcia (vide wyrok NSA z dnia 25 września 2020 r., sygn. akt II GSK 795/18). Organ uzgadniający dostrzegł braki w raporcie oddziaływania na środowisko w konsekwencji których wzywał inwestora do ich uzupełnienia, jednakże braki też zostały uzupełnione jedynie fragmentarycznie lub wcale np. jak ma to miejsce w zakresie opisu krajobrazu w kontekście m.in. sporządzenia wizualizacji fotograficznej projektowanej inwestycji wkomponowanej w panoramy krajobrazowe z dostępnych punktów i ciągów widokowych.

Analogicznie należy także ocenić kwestię pomostów, jak podano w odwołaniu kontestując ustalenia RDOŚ (...) W ramach przedmiotowej inwestycji nie jest planowana budowa bądź przebudowa urządzeń wodnych pomostów, a jedynie modernizacja i zacumowanie pomostów pływających. Zgodnie z informacjami zawartymi w uzupełnieniu do raportu ocena oddziaływania na środowisko, iż na załączniku graficznym (nr 3) wskazano pomosty, zarówno istniejące, jak i projektowane. Wszystkie pomosty są pływające, będą jedynie zakotwiczone do dna. Realizacja ww. pomostów przez zakotwiczenie nie spowoduje ingerencji w dno jeziora (brak prac budowlanych). (...) Przyjmuje się, że długość pomostów łącznie będzie wynosiła do 500 mb, do których występowała będzie możliwość przycumowania do 50 jednostek pływających jednorazowo. Stanowisko niniejsze jest sprzeczne wewnątrznie bowiem raz wskazuje, iż w ramach inwestycji nie jest planowana budowa lub przebudowa urządzeń wodnych pomostów- a jedynie ich modernizacja i zacumowania pomostów pływających po czym odniesiono się do pomostów istniejących jak i

projektowanego czyli stanowiącego zamierzenie inwestycyjne i nie mającego obecnie materialnego odzwierciedlenia w terenie, nadto podając, iż planowana ich długość będzie wynosiła do 500 mb. Nadmienić należy, niejako na marginesie rozważań, iż w myśl art. 29 ust.1 pkt 8 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 682 ze zm.) nie wymaga decyzji o pozwoleniu na budowę natomiast wymaga zgłoszenia, o którym mowa w art. 30, budowa: pomostów o długości całkowitej do 25 m i wysokości, liczonej od korony pomostu do dna akwenu, do 2,50 m. Zgodnie z normami Prawa budowlanego pomost stanowi rodzaj obiektu budowlanego określonego w art. 3 pkt 1 p.bud. jako budowla. Zarówno jego część nadwodna, jak i część położona na gruncie, będąca jego przedłużeniem, tworzą bowiem jedną techniczno-użytkową całość, tym samym są obiektem budowlanym. Chcąc skonkretyzować pojęcie pomostu, należy również odwołać się do przepisów ustawy – Prawo wodne. Stosownie do treści art. 16 pkt 65 lit. i p.w. pomost jest urządzeniem wodnym służącym kształtowaniu zasobów wodnych lub korzystaniu z nich. Jest on niewątpliwie budowlą służącą korzystaniu z zasobów wodnych, umożliwiającą dostęp do otwartej powierzchni wody, na wykonanie której jest potrzebne pozwolenie wodnoprawne. Budownictwo wodne, które polega na wykonywaniu oraz utrzymywaniu urządzeń wodnych, podlega dwóm odrębnym reżimom, tj. ustawie – Prawo wodne i ustawie – Prawo budowlane. Nie ulega wątpliwości, że budowa pomostu zgodnie z przepisami prawa wymaga zarówno uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, jak i zgłoszenia lub pozwolenia na budowę – w przypadku przekroczenia parametrów pomostu określonych w ówczesnym art. 29 ust. 1 pkt 16 p.bud. (obecnie art. 29 ust. 1 pkt 8 p.bud.) (por. wyrok WSA w Olsztynie z 6.12.2011 r., II SA/OI 658/11, LEX nr 1096971) (vide Plucińska- Filipowicz Alicja (red.) Wierzbowski Marek(red.) Prawo budowlane. Komentarz aktualizowany stan prawny na 1 maja 2023 r. LEX/El. 2023.

W odniesieniu do zarzutu naruszenia art. 79a § 1 kpa . wskazać trzeba, że w myśl tego przepisu w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. Przepisy art. 10 § 2 i 3 stosuje się.

Artykuł 79a § 1 k.p.a. stanowi konkretyzację i uzupełnienie obowiązków wynikających z art. 10 § 1 k.p.a., a jego celem jest zapobieganie sytuacjom, w których strona dysponuje dodatkowymi dowodami na okoliczności istotne dla wykazania zasadności jej żądania albo może je łatwo uzyskać, a z powodu braku odpowiedniej wiedzy o potrzebnych dowodach bądź o sposobie oceny wcześniej przedstawionych dowodów - nie korzysta z takiej możliwości. Chodzi przy tym o to, aby strona nie została zaskoczona negatywnym rozstrzygnięciem sprawy oraz zmuszona do zaskarżenia decyzji i przedstawiania tych dodatkowych dowodów dopiero na etapie postępowania odwoławczego (por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 22 lutego 2022 r. sygn. akt I SA/Gd 1388/21, LEX nr 3360840 czy wyrok WSA w Łodzi z dnia 2 marca 2022 r. sygn. akt III SA/Łd 1114/21, publ. lex nr 3317785).

Organ pierwszej instancji poczynił ustalenia zgodne z ustaleniami zawartymi w odmowie uzgodnienia inwestycji zawartej w postanowieniu RDOŚ w Szczecinie. Z ustaleniami tymi

należy się zgodzić i je w pełni podzielić, zaś przedmiotowa decyzja organu I instancji spełnia wymogi uzasadniania zawarte w art. 107 kpa, oraz art. 85 ustawy „ooś” bowiem z uzasadnienia stanowiska wynikają przesłanki warunkujące odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Godzi się zauważyć, iż strona została przez Burmistrza Złocieńca poinformowana o wydanym przez RDOŚ postanowieniu z dnia 31 maja 2022 r., bowiem organ ten pismem z dnia 5 lipca 2022 r. przekazał kopię wydanego postanowienia (vide akta organu I instancji karta 708). Poza tym Burmistrz Złocieńca pismem z dnia 7 grudnia 2022 r., znak ZNU.6220.9.2018.DŚ zawiadomił strony o zakończeniu postępowania jednocześnie podając, iż przysługuje im prawo do zapoznania się z aktami sprawy oraz prawo do zgłaszania ewentualnych uwag i wniosków. Z uprawnienia niniejszego inwestor nie skorzystał, godzi się zauważyć, iż również na etapie postępowania odwoławczego strona nie przedstawiła dowodów mogących podważyć zarówno treść postanowienia RDOŚ jak i wyniki postępowania przed organem I instancji zwięźczone w konsekwencji kontestowaną obecnie decyzją administracyjną.

Mając powyższe na uwadze wydana decyzja oraz poprzedzające ją uzgodnienie RDOŚ jest zgodne z przepisami prawa, zatem zasadnym staje się utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia organu I instancji, przeprowadzone postępowanie administracyjne w tym przede wszystkim wydane przez wyspecjalizowanym w zakresie ochrony środowiska organ RDOŚ postępowanie wykazało, że charakter projektowanego przedsięwzięcia wymaga rzetelnej oceny oddziaływania na środowisko przyrodnicze, zwłaszcza siedliska przyrodnicze i ichtiofaunę. Mając na względzie zaś rodzaj przedsięwzięcia nie można wykluczyć jego znaczącego negatywnego oddziaływania (na etapie realizacji i eksploatacji) na bioróżnorodność oraz przedmioty i cele ochrony obszaru Natura 2000 pn. „Jezioro Lubie i Dolina Drawy”. RDOŚ także podkreślił, że nie widzi skutecznych sposobów zapobiegawczych i minimalizujących potencjalne negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia we wskazanym zakresie, które pozwoliłoby zdefiniować warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, zapewniające ochronę środowiska.

Niezależnie od powyższego, o trafności ustaleń organów stanowi także fakt, iż w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej unormowana jest kwestia ochrony środowiska – art. 5 ustawy zasadniczej zgodnie z którą środowisko, o którym mowa w art. 5, należy rozumieć szeroko. W jego zakres wchodzi wszystkie elementy środowiska naturalnego. Istotne znaczenie dla wykładni art. 5 Konstytucji ma konieczność kierowania się w ochronie środowiska zasadą zrównoważonego rozwoju. Zasada ta została wyrażona w wielu dokumentach międzynarodowych, dlatego też sposób jej rozumienia i konsekwencje obowiązywania w polskim systemie prawa powinny być spójne z tymi dokumentami. Oznacza ona przede wszystkim, że ingerencja w środowisko powinna być jak najmniejsza, a korzyści społeczne płynące z tej ingerencji powinny przeważać nad szkodami. Mając powyższe na uwadze zamierzenie inwestycyjne zdaje się być niedopuszczalne zawsze wtedy, gdy oddziaływanie jego na środowisko jest nadmierne. Odnosząc powyższe na stan faktyczny sprawy nie spełnia zasady zrównoważonego rozwoju realizacja niniejszego zamierzenia zlokalizowanego m.in. w obszarze Natura 2000 w następstwie, której to siedliska podlegające ochronie z uwagi na szczególne walory środowiskowe będą podlegać dalszej degradacji poprzez dalszą zabudowę wyspy oraz oddziaływanie na działkę nr 506/1

jeziora Lubie. Dalsza presja antropogeniczna na wyżej wymienionym obszarze w ocenie Kolegium wiąże się z degradacją tego terenu w kontekście cennych siedlisk przyrodniczych, objętych ochroną. Należy zauważyć, iż wbrew zarzutą odwołania, że funkcjonowanie przeprawy promowej także może mieć wpływ na przedmiot ochrony niniejszego obszaru, bowiem fakt, iż przeprawa ta funkcjonuje od lat nie znaczy, że nie ma wpływu na przedmiot ochrony niniejszego obszaru, zwłaszcza, iż przedsięwzięcie to należy rozumieć całościowo, a zwiększenie presji antropogenicznej generować, będzie wzmożone oddziaływanie na środowisko.

Mając powyższe na uwadze niezgodne jest z zasadną praworządności wydawanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach bez kompletnego kluczowego dowodu w sprawie jakim jest raport oddziaływania na środowisko, na co wskazywał RDOŚ w wezwaniach. Ochrona przyrody jako naczelną wartość wywiedziona z Konstytucji winna mieć prymat nad kwestią zamierzeń inwestycyjnych, a podejmowanie działań ingerujących w środowisko powinno spełniać wymogi środowiskowe. Podsumowując braki w dokumentacji poprzez nie uzupełnienie raportu w zakresie wymaganym zarówno postanowieniem nakładającym obowiązek oceny oddziaływania na środowisko, jak również niekompletne wypełnianie wezwań RDOŚ winny być analizowane z uwzględnieniem ochrony środowiska jako wartości nadrzędnej dla obecnych jak i przyszłych pokoleń.

Dalsza presja antropogeniczna na działkach spowoduje zniszczenie siedliska Natura 2000, przeczą przy tym zasadzie zrównoważonego rozwoju.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

Na decyzję służy skarga (w 2 egz.) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, składana za pośrednictwem Kolegium (75-626 Koszalin, ul. Andersa 34) w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać dane wymienione w art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 259 ze zm.).

Zasady uiszczenia oraz wysokość wpisu od skargi w postępowaniu przed sądami administracyjnymi są uregulowane w ww. ustawie oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535 z późn. zm.) wpis stały zgodnie z § 2 ust.3 pkt 3 rozporządzenia wynosi 200 zł. Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000.

Strona może zwrócić się do Sądu o zwolnienie od kosztów sądowych. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie

Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>

Przewodnicząca Składu Orzekającego Agata Witkowska (spr.)

Członkowie: Joanna Mojska

Joanna Lipińska

Otrzymują:

1. pełnomocnik inwestora
2. Burmistrz Złocienica+ akta administracyjne od karty 1 do karty 805 wraz z metryką
- 3
- 4.
5. 6 Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Drawsku Pomorskim
- 7 Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie- Zarząd Zlewni w Pile
7. RDOŚ w Szczecinie
8. Starosta Drawski
9. Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego
- 10.a/a.